

PROTEIN

časopis YMCA v ČR

ročník XXIV

15 Kč

3/2022

30 let YMCA Znojmo

oslavy krásného výročí...

Adaptační skupiny UA

jak fungují v YMCA?

Jaké bylo YMCA léto?

především bohaté na zážitky

„Aby všichni jedno byli...“ (Jan 17, 21)

YMCA je křesťansky orientované, dobrovolné, nepolitické a neziskové sdružení, které usiluje o plnohodnotný život mladých lidí.

Jméno YMCA je zkratkou angl. názvu „Young Men's Christian Association“, jehož českým ekvivalentem je dnes pro YMCA „Křesťanské sdružení mladých lidí“. YMCA vznikla v roce 1844 v Londýně a v České republice (tehdejší Československu) začala působit v roce 1919.

Dnes je nejstarší a největší mládežnickou organizací na světě, která ve 119 zemích světa usiluje o harmonický rozvoj člověka, jeho ducha, duše i těla, prostřednictvím společenství a programů otevřeným všem lidem bez rozdílu pohlaví, etnika, národnosti a politického či náboženského přesvědčení, sociálního postavení, fyzických a duševních schopností. YMCA je hnutím služby a pomoci. Po celém světě má asi 58 milionů členů.

YMCA má také svůj oficiální tartan. Více v příštím čísle.

REDAKCE

Jaroslav V. Hynek

SPOLUPRACOVNÍCI

Julie Bergerová

Alžběta Čechráková

Sára Dzvonicová

Nikola Niesytová

Miroslav Sedláček

Gabriela Soukupová

a mnoho dalších...

TISK

Graf Print, s. r. o.

Na Poříčí 21, Praha 1

ADRESA REDAKCE

Protein

YMCA v ČR – ústředí

Na Poříčí 12

110 00 Praha 1

telefon: 224 872 004

e-mail: protein@ymca.cz

web: <http://www.protein.ymca.cz>

Právo redakční úpravy vyhrazeno.

Články neprocházejí korekturami.

Registrační číslo MK ČR E 14324

Uzávěrka: 20. 9. 2022

Uzávěrka příštího čísla: 20. 11. 2022

V České republice pracuje YMCA ve 27 sdruženích, jsou to: Oikumené – Akademická YMCA, YMCA Braník, YMCA Brno, YMCA DAP, YMCA Děčín, YMCA Familia, YMCA Hradec Králové, YMCA Husinec, YMCA Jindřichův Hradec, YMCA Klatovy, YMCA Letohrad, YMCA Liberec, YMCA Neveklov, YMCA Olomouc, YMCA Orlová, YMCA Pelhřimov, YMCA Plzeň, YMCA Podivín, YMCA Praha, YMCA Setkání, YMCA Sever, YMCA Skaut, YMCA Strmilov, YMCA Třebechovice, YMCA Ústí nad Labem, YMCA Znojmo a YMCA Živá rodina.

Milí čtenáři!

Zodpovědně mohu prohlásit, že i při znalosti situace za první republiky, neměl žádný ymkařský časopis vydávaný na našem území, takový přetlak článků jako toto číslo Proteinu.

Pokud tedy hledáte článek, který jste redakci zaslali a nenajdete ho tu, tak se nebojte, vyjde v příštím dalším. Je to událost spíše ojedinělá, tak si z toho prosím neučiňte závěr, že je zbytečné psát, příští číslo by tak mohlo zet prázdnotou. V každém případě patří všem přispěvatelům velký dík – sdílení vašich zážitků upevňuje ymkařskou komunitu a také vám samotným zůstane nějaká písemná vzpomínka... člověk zapomíná...

Potěšte se příspěvky z prázdninových aktivit Ymky jak u nás tak v zahraničí. Právě o zahraniční zážitky však udete obohaceni především až v příštím čísle, tady je jen malá ochutnávka.

Nemiňte článek o nové sociální službě v Praze a také o novém impulsu pro Ten Sing, abych upozornil alespoň na dva příspěvky, které se ani nevešly do obsahu vpravo.

A jako vždy – pište!

J. V. Hynek

Viděli jste strhující film?

Četli jste zajímavou knihu?

Slyšeli jste super hudbu?

Potěšilo vás něco?

Přivedlo vás něco k zamyšlení?

**Rozdělte se o svůj zážitek
s ostatními čtenáři.**

Texty zasílejte na: protein@ymca.cz

- 4 European Youth Workers Camp**
Klára Lubinová
- 5 Maličkosti**
Jan Mikschik
- 6 Jaké bylo léto... s YMCA Orlová?**
Nikola Niesytová
- 8 Česká YMCA pro Ukrajinu!**
Julie Bergerová
- 10 Tábory YMCA prostor pro Tebe**
Kateřina Frühbauerová
- 12 Letní dětský tábor klub Rakvice**
Miroslava Hlávková, Zlataše Smutná
- 13 Co se děje v YMCA Brno?**
Marta Joanidisová
- 14 Léto s dětmi s Ukrajiny**
Lenka Šimánová
- 16 Dva letní rozhovory**
Lenka Šimánová
- 18 Bítýšská Broadway**
Andrea Roztočilová
- 20 Kurz YMCA Ambassador...**
Marie Valihračová
- 22 Cestou necestou po Egyptě**
Nikola Niesytová
- 28 YMCA Znojmo – sezóna 2022**
Aladár Dančo

a mnoho jiného...

European Youth Workers Camp

Jestli je něco, co mám na ymce úplně nejradši, tak je to její schopnost spojovat lidi.

Když jsme 23. července dorazili jako česká výprava do tábořiště v Strokowa na European Youth Workers Camp, nikoho jsem neznala. Více než 80 lidí ze všech koutů Evropy s různými jazyky, zvyky, očekáváními a dokonce i s různým vyznáním a přes to nás všechny něco hrozně spojovalo. To něco byla YMCA a její idea.

Ten jeden týden nás sblížil, se všemi těmi lidmi, které jsem v den příjezdu viděla poprvé, jako bych se teď znala celý život. I přes to, že se pravděpodobně s většinou už nikdy nevidím, to pouto tam je a bude. Sdíleli jsme spoustu dojemných, duchovních, zábavných i trapných zážitků.

Jeden z mých oblíbených je poslední večer před odjezdem. Každý z nás dostal do ruky malý kamínek a měli jsme za úkol dojít za těmi, se kterými jsme se chtěli rozloučit, pobavit, něco hezkého podotknout nebo jenom obejmout, a pak si s dotyčným kamínek vyměnit. Tak se stalo, že váš výsledný kamínek procestoval z dlaně do dlaně všech lidí, kteří si za ten týden vysloužili místo ve vaší paměti a srdci, až k vám.

Naučila jsem se, že nezáleží na tom, odkud jste, jak vypadáte, co rádi děláte nebo ke komu se modlíte. Záleží prostě na jenom na tom, jaký jste člověk.

Na EYWC budu vzpomínat do konce života.

*Klára Lubinová, YMCA Pelhřimov,
foto: archiv autorky textu*

Maličkosti?

„K čemu přirovnáme Boží království nebo jakým podobstvím je znázorníme? Je jako hořčičné zrno: Když je zaseto do země, je menší než všechna semena na zemi; ale když je zaseto, vzejde, přerůstá všechny byliny a vyhnání tak velké větve, že ptáci mohou hnízdit v jejich stínu.“, Marek 4, 30–32.

Stěžoval si jeden učitel na své žáky: „Začínám pochybovat o inteligenci mých studentů. Už několikrát se mi stalo, že jim ukazuji velký kousek bílého plátna s malou červenou tečkou, ptám se jich, co vidí, a všichni mi odpovídají „červenou tečku, a nikdy „kousek plátna“, i když ho je nesrovnatelně víc.“

Vidění reality... je pro mnohé z nás velmi složité. Snadno přehlédneme podstatné věci, i když je jich mnohem více. Často se nám ty podstatné ztrácejí, protože se zdají být maličkostí. A přitom opak je pravdou!

Einstein byl toho názoru, že nemáme svůj život počítat na roky, ale na minuty – 24 hodin je 1140 minut. Kolik minut je v 365 dnech, si snadno můžete spočítat... Někdo si řekne, že to je zanedbatelný čas – minuta, vteřina.

Připomíná mi to jednu arabskou pověst o tom, jak vznikla poušť. Na počátku byl svět krásnou kvetoucí zahradou. Bůh řekl člověku při stvoření: „Pokaždé, když uděláš něco nepěkného, spustím na zemi jedno zrno písku.“

Lidé si to nevzali k srdci. Čím je sto nebo milion zrníček v záplavě květů? Míjejí léta a počet lidských vin roste: potoky zrněk písku zatopily svět. Tak vznikly pouště, které se stále zvětšují...

Jedno zrno písku – z takové maličkosti mohou vzniknout nedohledné pouště vytlačující život. Každá věc se skládá z maličkostí. Ve sněhové vločce se nachází 500 krystalků. V jednom krychlovém centimetru jater je 200 milionů buněk. No, a jestli bys ve Velké Británii sbíral krajíce chleba, které místní obyvatelé denně vyhazují,

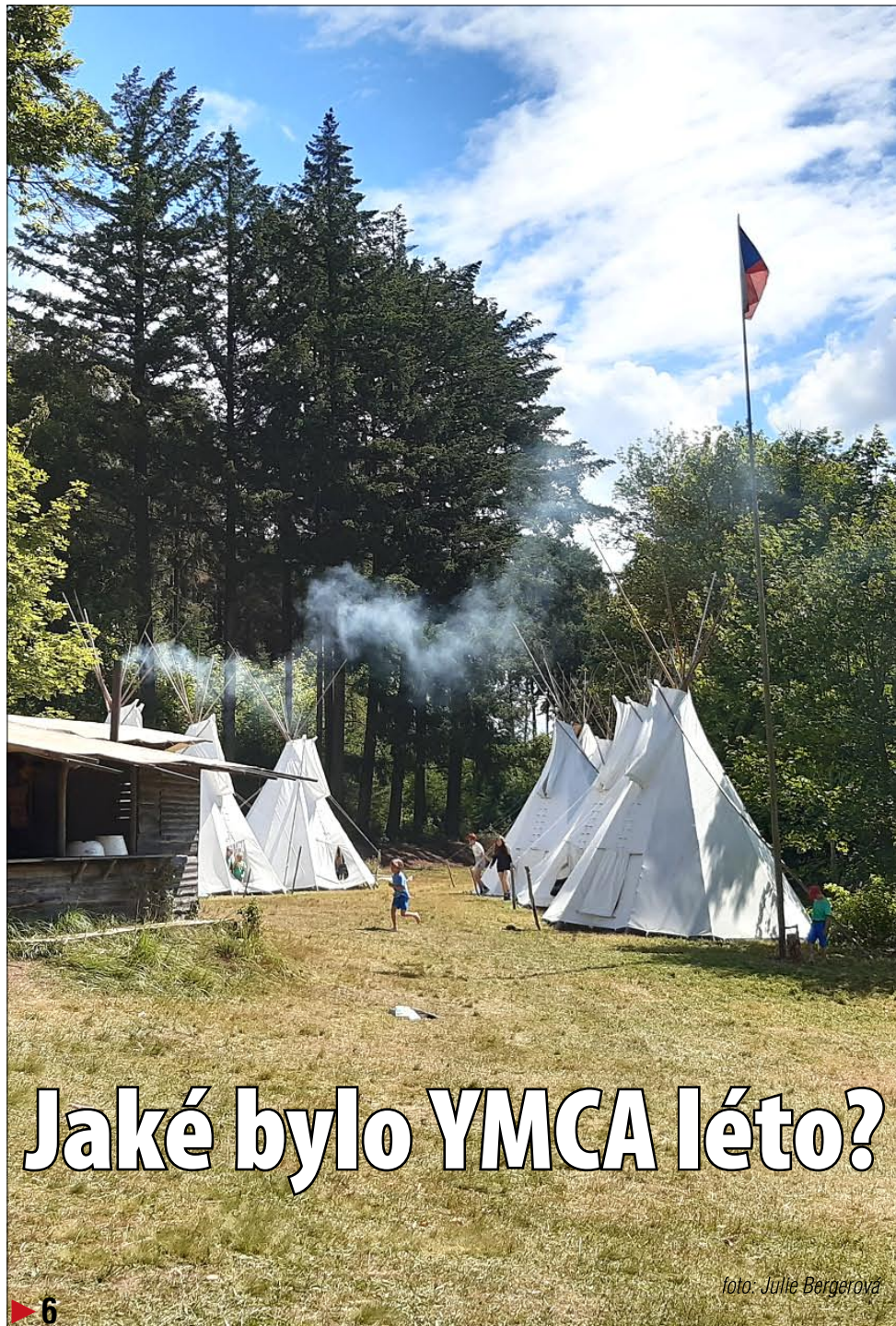
nasbíráš jeden milion bochníků. A kolik by bylo chleba jen z drobků, to si netroufám spočítat... Tahle cifra je políčkem pro lidstvo! Maličkosti se nikdy neberou moc vážně, protože se nevěří v sílu malých věcí. Ale z nich vyrůstá život!

Někdy si představujeme, že Boží království, o kterém mluví Ježíš, bude jednou nějakou velkou skutečností v nebi. A není už tady a teď, v mé obci, pokojíku, srdci? V maličkostech okolo nás? Přiznejme si, kdo si všimne malého semínka? A přesto z něj vyroste jednu krásná rostlina či majestátní strom... Boží království je zde na zemi, v maličkostech, ze kterých může ale vzejít velké dobro a naděje...

Přečtení tohoto zamyšlení vám zabralo jen několik málo minut či sekund. Celkem zanedbatelný čas v množství hodin, dnů a roků vašeho života. A přesto: v každé minutě či vteřině tohoto dne může hodně záležet na sebemenším úsměvu, pohledu, podání ruky (byť momentálně ne).

Že jsou to maličkosti? Někdy mohou rozhodnout o odhodlání pro celý zbytek dlouhého života...

Jan Mikschik, foto: Julie Bergerová

Jaké bylo YMCA léto?

foto: Julie Bergerová

Každoročně je léto v YMCA nabitě především typickou prázdninovou aktivitou – tábory. Kromě pobytových to jsou také příměstské, v letošním roce navíc jsme ještě realizovali na několika místech republiky Adaptační skupiny pro děti z Ukrajiny.

Léto s YMCA Orlová

Prázdniny nám utekly jako voda. Začíná nám nový školní rok. A proto si pojďme připomenout, co jsme zažili s YMCA Orlová přes léto. A že toho nebylo málo!

Na začátku prázdnin jsme si společně mohli pomalovat trička. Tento workshop byl velmi úspěšný. Probudili jsme kreativitu ve všech dětech, které si k nám přišly tričko originálně dle vlastní fantazie a představ pokreslit. Kolikrát jsme s kolegy koukali, jak talentovaní dokážou být tito často velmi mladí umělci. Záhy následovala akce v podobě pokreslení kelímků nebo zavařovaček. Ty mohou děti později využít jako kelímek na školní potřeby nebo například jako vázu na květiny.

Dva poslední týdny v červenci se uskutečnil tábor YMCA Orlová ve Spálově. Letos bylo téma Josef a jeho bratři. Jedná se o biblický příběh a promítal se po celých deset dnů do tábora v podobě všelijakých a velmi pestrobarevných her. Nechybělo opékání buřtů, zpívání písní a hraní na kytaru u ohně. Účastníci tábora se mohli naučit rozpoznávat hvězdy nebo pod dozorem rozdělovat oheň.

V měsíci srpnu jsme se věnovali individuálnímu rozvoji dětí nám svěřených. Stavěla se nová Lega, a to minitavebnice i stavebnice většího formátu, kreslily obrázky, hrály karetní a deskové hry. V tomto měsíci se také konal druhý tábor, tentokrát pro starší mládež v Mostech u Jablunkova.

Nebylo toho málo, co jsme stačili prožít a uskutečnit. Nyní nám začíná nový školní rok a my vám všem školou povinným přejeme, abyste všechny vaše školní povinnosti zvládli bez větších starostí a hlavně s úsměvem na tváři!

Děkujeme všem našim podporovatelům a zvláště městu Orlová, Moravskoslezskému kraji a Ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy ČR za vydatnou finanční i metodickou podporu!

*Nikola Niesytová, YMCA Orlová,
foto: archiv autorky textu*

Česká YMCA pro Ukrajinu!

Před více než půl rokem zasáhla Ukrajinu válka. Od samého jejího počátku ymkaři pomáhali, kde se dalo. Organizovali finanční i materiální sbírky, pomáhali s ubytováním uprchlíků, učili je česky, pomáhali v krajských centrech s programem pro děti.

Doménou našich programů jsou letní tábory – a my jsme vážně hrdí, že na těch letošních jsme díky dárcům ve veřejné sbírce, darům Diakonie a YMCA Europe mohli nabídnout celkem 102 sponzorovaných míst na táborech osmi kolektivních členů YMCA a několika dětem navíc pořídit na tábor spacáky a ukrajinsko-české slovníky.

Společně jsme tak mohli zajistit tábory pro rodiny, které si je samy nemohou dovolit, nabídnout rodičům volnější ruce při shánění práce a jejich dětem bezpečné místo, uvolněné a podporující prostředí her a dobrodružství. Mohly si tak alespoň na chvíli odpočinout od myšlenek na válku, rozvíjet své komunikační dovednosti v češtině, navázat hlubší kamarádské vztahy s čes-

kými dětmi a připravit se tak na úspěšný podzimní start v českých školách.

„Bylo to určitě super pro ukrajinské děti – seznámily se s dětmi z blízkého okolí (některé tady neměly prakticky žádné kamarády), s českými i ukrajinskými, naučily se více o naší kultuře, ochutnávaly českou kuchyni, učily se české hry. Za celé léto ukrajinské děti obvykle nikde nebyly, tohle byl pro ně jediný zážitek, moc si ho užily. Dokázaly obohatit i program českým dětem, když např. během projektového dne zaměřeného na houby českým dětem vyprávěly, jaké houby rostou na Ukrajině, jak se u nich houbaří a houby zpracovávají apod. Byl to oboustranně obohacující zážitek“ říká o zkušenosti táborového vedoucího Gábina z YMCA Plzeň.

Léto skončilo, válka na Ukrajině ale trvá – a ani chuť ymkářů pomoci nepolevuje. Například v Dixie, nízkoprahovém klubu YMCA Praha dlouhodobě třikrát týdně běží doučování češtiny pro ukrajinské děti.

Adaptační skupiny pro předškolní děti i po prázdninách pokračují pod taktovkou YMCA Plzeň, Brno i Olomouc. Jde o volnočasovou skupinu pro děti ukrajinských uprchlíků, která má pomoci dětem zvyknout si na nové prostředí a usnadnit jim následný nástup do mateřské, základní nebo střední školy.

Jazykové kurzy pro všechny věkové skupiny stále běží v YMCA Pelhřimov. Zároveň s nimi i možnost hlídání dětí během lekce rodičů. V dalších plánech je navázat na čistě vzdělávací kurzy i větším komunitním zapojením rodin.

V YMCA Plzeň se mohou děti díky grantu YMCA Europe zúčastňovat zdarma kroužků, rodinám uprchlíků, kterých je na Plzeňsku stále velké množství, ymkaři pomáhají získat potravinovou pomoc, příp. pomoc s tím, co rodiny aktuálně potřebují (učebnice, doučování češtiny). Stranou ale nezůstává ani společenská stránka, jako jsou jednodenní výlety, kurzy tvoření, chystá se i zopakování kurzu první pomoci s tlumočením.

Sláva všem, kdo nezapomínají, nabízejí pomoc, pečují a šíří myšlenky YMCA v té nejpraktičtější podobě. Vám

Jsmo vážně hrdí, že jsmo mohli poskytnout, díky dárčům ve veřejné sbírce, darům Diakonie a YMCA Europe, celkem 102 sponzorovaných míst na našich letošních táborech.

všem, ať už jste uvedeni ve výčtu výše, nebo o vaší pomoci ještě nevíme, moc DĚKUJEME.

*Julie Berrgerová,
koordinátorka PR a komunikace YMCA v ČR,
foto: Jan Stonawski a YMCA Brno*

Tábor – YMCA prostor pro Tebe 2022

Návrat z tábora je vcelku klasika i na faře. Z kufrů se sype jehličí a špinavé prádlo se kupí ve frontě na pračku. Věším oranžové tričko – YMCA Prostor pro Tebe 2022. Děti si nějak klidně hrají a já mám čas přemýšlet.

Vděčnost. První, co mi vylezlo z mozkových závitů. Vděčnost za večerní oheň a kytary a vůni dezinfekce a povídání s dětmi. Když jsem jim lepila orvaná kolena a lokty, ptaly se. Proč nemá být bolest princeznou? A jak je to s tím Pánem Bohem? A ty jsi taky křesťan? A my chodíme s mámou do kostela! Do toho velikýho u nás na náměstí. Baví tě to v kostele? Byla jsem mezi dětmi jako někdo, kdo spoluvede duchovní program, dělá některé workshopy a jako taková ta nápomocná víla, co s náplastí dá i dobré slovo a pochová v náručí ty, kterým se stýská po mamince. No a jak říká kolega, začneš u dětí a skončíš u vedoucích. I ti potřebují naslouchání, povzbuzení.

Radost. Náramně jsme se vyblbli. Děti stoprocentně, vedoucí a praktikanti ale taky! Kdy jindy si může jeden obléct páte přes deváté, doplnit čarodějnickým rozčuchem a outfitem, než právě tady? Na chvíli si odpočinout od toho, že jsme dospělí a řídit jak malí

svíští v převleku – jo, to je relax... Měla jsem trochu strach, jak zapadnu mezi vedoucí o generaci mladší, ale překvapivě dobré to bylo. A dobré bylo i jídlo :) Radost – i z nenápadné péče Markéty a Vojty – pečovali o vedoucí a praktikanty i o všechny děti tak nějak jemně a nenápadně... ale pevně a účinně.

Ticho. A nepíšu to proto, že by mně z těch sedmdesáti dětí a asi dvaceti vedoucích/praktikantů při večerních poradách brněla hlava. Na táboře bylo při všem tom halasu přítomno zvláštní ticho. Vlastně jsem v tomhle termínu chtěla jet někam do ticha, dát se najít tichem, udělat si čas na ticho. Místo toho si ticho našlo mě.

Technické informace: tábor byl od 24. 7. do 31. 7., 70 dětí a cca 20 vedoucích, Masarykův tábor YMCA Soběšín, hlavní vedoucí Markéta Doušová. Bydleli jsme v chatičkách, společná klubovna s krbem, tři kytary, spousta zpívajících hlasů. Na jídlo jsme chodili do společné jídelny, kde tedy zvláště snídaně byly luxusní! Koupání v řece, program v táboře a přilehlém okolí, šifrovačky, noční hra, výlet, workshopy, oheň a kytary – všechno bylo!

Závěr. Skvěle připravený tábor (půl roku příprav pod

vedením Markéty), sehraný tým, prima podmínky, skvělá kuchyň, výtečné počasí. Víc si jde přát – zázemí pro práci s hodnotami, duchovní zázemí, čas pro Boha i lidi – to je nadstavba, kterou ve svobodě a respektu k účastníkům nabízí YMCA.

Jsou v něm moje letní vzpomínky.
Příští rok na Soběšíně!

*Katka Frühbauerová., farářka a 2. zdravotník tábora,
foto: Jan Stonawski*

Táborové tričko do šuplíku neschovám – vyžehlené je hrdou součástí mého šatníku. :-) A ráda ho nosím. :-)

P. S. A byli jsme v televizi!

Letní dětský tábor YMCA Brno, klub Rakvice

Ve dnech 14.–27. srpna 2022 proběhl letní tábor YMCA Brno, klubu Rakvice na téma Vzhůru na palubu. Na cestu na pustý ostrov jsme se vydali hned první táborový den.

Prvních pár dní nás potrápilo tropické počasí. S dětmi jsme proto tento čas trávili u bazénu dováděním, plaváním a různými hrami.

Párkrát jsme se vypravili na cestu po ostrově, abychom poznali zdejší vegetaci. Sžili se s tmaví přírodou, poznali radosti a strasti života piráta na moři. A samozřejmě jsme si zahráli spoustu her.

Druhý týden nás bohužel nemile překvapilo deštivé počasí. Ale i to jsme zvládli skvěle. Děti se naučily Morseovu abecedu, základní uzlování, o žití na moři a pirátství.

Naši výpravu jsme zakončili nalezeným pokladem, a hlavně pořádným závěrečným pirátským mejdanem, abychom se rozloučili se zdejším okolím ostrova.

Děti, vedoucí a všichni účastníci tábora si 13denní plování na ostrovu za pokladem skvěle užili. Už teď se těšíme na další rok!

Přikládáme pár fotek, další informace na facebookové stránce YMCA Rakvice.

Děkujeme všem, kteří se zasloužili o zdárný průběh a přípravu tábora.

Miroslava Hlávková a Zlataše Smutná, YMCA Brno, klub Rakvice, foto, archiv autorek textu

Co se děje v YMCA Brno?

Je tady živo:)) Od dubna máme v našich klubovnách v provozu Adaptační skupinu pro předškolní ukrajinské děti. Říkáme tomu s učitelkami a dětmi „školka“.

Podařilo se nám dovybavit děti reflexními vestami, bábovkami na písek, lehátky na spaní, nádobím. Dále jsme pořídili jídelní stolečky a židličky a lavice na přezouvání. Od dubna jsme toho zažili opravdu hodně. Oslava Velikonoc, hraní v parku, návštěva ZOO, Planetárium, skotačení u fontánek, sedlářská dílnička Jarka Psoty, vycházky do Lužánek, to je jen suchý výčet aktivit, co se podařilo. Děti se ve školce cítí dobře a bezpečně, takže se mohou věnovat hraní, tvoření a radovat se ze života.

A to není všechno. V létě jsme uspořádali také 5 týdnů Adaptačních skupin pro školní ukrajinské děti neboli „kempy“. Tým vedoucích a asistentů se postaral o pirátský program a skvělé zážitky. Třeba grilování v Lužánkách, dovádění v Aqualandu Moravia, radovánky na koupališti Riviéra, to byly podle dětí TOP aktivity. Každý den jsme našli důvod k úsměvu, každý den jsme se rádi sešli. A to je nejvíc, že děti mohou být dětmi, že si mohou užít krásné prázdniny. Děkujeme

Realizace aktivity byla podpořena Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy.

*Marta Joanidisová, YMCA Brno,
foto: archiv autorky textu*

Léto s dětmi z Ukrajiny

Letošní léto naší rodiny bylo opravdu nevšední. Jelikož jsme už od dubna v každodenním kontaktu s dětmi z Ukrajiny v rámci Adaptačních kurzů, dost nám přirostly k srdci. Známe jejich příběhy, jejich zájmy, silnější i slabší stránky každého jednotlivce. Naším cílem bylo s dětmi prožít krásné chvíle, vzít je na místa, kde nám je dobře, při cestách poznávat českou vlastivědu, zdokonalovat jejich úroveň češtiny i mnoho dalších dovedností.

Společně jsme vyrazili tábořit do týpí. Dětem jsme ukázaly, jak se dá vykřesat oheň, podnikli dobrodružnou pouť potokem a jejich odvahu vyzkoušeli v rámci noční hry.

Také jsme se vydali na Otavu a dva dny strávily sjezdem této řeky. Děti se učily ovládat raft, stavět stany, připravovat dřevo na oheň a jezdit na paddleboardu.

V polovině srpna jsme ještě zvládly dvoudenní koupací výlet do hradeckého lomu, kde se jeden z chlapců dokonce naučil plavat! Byl tak odhodlaný, že to zvládl rychle k radosti nás všech.

Kromě vícedenních výletů jsme navštívili celou řadu hradů, muzeí a jiných památek, z nichž

si děti odnesly mnoho nových poznatků. Důležitější než vědomosti jsou ale zážitky, na které bylo letošní léto velmi štědré. Je příjemné vidět i starší školní děti, jak si bezstarostně hrají, místo aby seděly u mobilů a sledovaly nejnovější zprávy z fronty. Starostů mají beztak dost.

Z dětí se během léta stala prima parta, i když někteří postupně odjížděli domů na Ukrajinu. Jiní ale naopak teprve přijížděli, takže nás bylo pořád dost.

Léto jsme zakončili anglickým táborem, na který přiletěla z Ameriky desetičlenná posila našeho týmu. Letošním tématem byl další díl letopisů Narnie, tentokrát Plavba Jiřňního poutníka. Během tábora se děti sblížily nejen s našimi americkými přáteli, ale i s českými spolužáky. Většina z nich totiž v září nastupuje do místních škol. Tábor byl duchovně velmi bohatý a všichni se loučili spokojeni a plní dojmů. Na tomto místě bych chtěla poděkovat YMCE Braník, která nám poskytla celou řadu skvělých námětů ze svého narnijského tábora.

Děti, které do školy nevzaly, dále pokračují u nás v Adaptačním kurzu. Pořídili jsme jim učebnice matematiky odpovídající jejich ročníku, společně s našimi dětmi (kteří jsou domškoláci) se učí angličtinu, zeměpis a další

předměty. Dále vyučujeme češtinu a plánujeme i nákup notebooků, na nichž by naše ukrajinská vedoucí Tanja děti učila pracovat s obrázky. Je totiž grafickou designérkou a marně se snaží o uplatnění a možnost uplatnit své znalosti aspoň při práci s dětmi ji nadchla.

S ukrajinskými dětmi, které se nám rozutekly do škol, jsme nadále v pravidelném kontaktu. Nabízíme jim zdarma kroužky angličtiny, biblický kroužek v angličtině, gymnastiku a lukostřelbu. Až se ustálí běh nového školního roku, začneme zas jezdit na společné výlety, plánů je vždy dost.

Nově také vedeme školkovou adaptační skupinu. Město slíbilo, že školku zajistí, koncem srpna se však začalo cukat s tím, že na provoz nemá finance. Využití dotací na adaptační skupiny pro ně bylo moc pracné a složité, a tak jsme se domluvili, že YMCA Plzeň školku převezme. Máme za sebou první dva týdny a jsme moc rádi, že jsme této příležitosti využili. Začínáme připravovat vánoční česko-ukrajinské vystoupení pro rodiče a moc se na něj těšíme.

*Lenka Šimánová, YMCA Plzeň,
foto: Melissa Lewis a Tatjana Pavlenko*

Dva letní rozhovory

Rozhovor s marketingovou specialistkou a grafickou designérkou Tatjanou Pavlenko, která pomáhá s vedením plzeňské Adaptační skupiny ukrajinských dětí.

Tanjo, známe se spolu už od prvního dne, kdy jste dorazili do Starého Plzněce. I to byl jeden z důvodů, proč jsem tě požádala o pomoc s vedením Adaptačního kurzu. Odkud vlastně jsi? A jak ses dostala zrovna k nám?

Z Kyjeva. Cesta byla složitá. Několik dní jsme se snažili dostat do vlaku. Celé dny jsme čekali na nádraží. Jednou dokonce tak dlouho, že už jsme nestihli dojet domů před zákazem vycházení a museli zůstat celou noc v podzemí metra. Vlaky, které přijížděly, byly úplně plné lidí utíkajících z východu. Některé ani nestavěly. Nechtěli jsme daleko. Narychlo jsme si na dva týdny pronajali byt v Iva-
no-Frankovsku a doufali, že se tam brzy

dostaneme a po dvou týdnech vrátíme domů. Bohužel se nám nepodařilo do této oblasti vůbec dojet a skončili jsme ve Lvově, kde jsme jednu noc přespalí, pěšky přešli hranici a prvním vlakem, do kterého jsme se vešli, jsme vyrazili dále.

A ten jel do Prahy?

Ano. Vůbec jsme nevěděli, co tam budeme dělat. Byli jsme tři. Já, můj syn a kamarádka, která měla kamarádku, jejíž syn studoval v Plzni. Ten syn znal Vašeho kamaráda Davida, a díky tomu jsme skončili rovnou u Vás. David nás v noci vyzvednul na nádraží v Plzni a dovezl k Vám do Plzně. Útočiště jsme našli u Melissy a Larryho z Vaší ulice, kteří se o nás starali do chvíle, než jsme se přestěhovali do obecního bytu.

Co zde nejvíce postrádáš?

Svoji postel, své kamarády a svoji práci. V Kyjevě jsem pracovala jako marketingová specialistka v automobilo-

vé firmě. A ještě dříve jako grafická designérka. Mé práce se objevovaly dokonce i na výstavách. Miluji svoji práci a těším se, až se zase budu moct věnovat tomu, co mě naplňuje.

Zde jsi také dost vytížená. Jak tě baví pracovat pro Ymku? Naplňuje tě práce s dětmi?

Já s dětmi nikdy v životě nepracovala. Mám jednoho téměř dospělého syna a menším dětem jsem odvykla. Ale práce mě baví. Je zajímavá a jezdíme na spoustu výletů. Nedokážu si představit, že bych jen seděla doma a nic nedělala.

Jaké vidíš rozdíly mezi životem na Ukrajině a zde?

Zde má každý psa, tolik psů jsem u nás nikdy neviděla. I míst, kde se čepuje pivo, je tu víc. A vaše točená zmrzlina je naprosto výborná. Na druhou stranu postrádám farmářský rynek, kde bych si nakoupila čerstvou zeleninu. U nás je běžné kupovat zeleninu od bábušek, a to nejen ve velkých městech.

Jaké jsou tvé plány do budoucna?

Chci zpět do Kyjeva. Snad koncem srpna. Syn tu zůstane sám. Brzy mu bude osmnáct, a kdyby se vrátil, už by nesměl Ukrajinu opustit. Naštěstí se mu tu líbí. Celou situaci bere jako dobrodružství a příležitost poznat nové věci. Žádné větší plány nemáme. Měli jsme, ale válka vše změnila.

Rozhovor s jedenáctiletou Anyou z Char-kovské oblasti

Ahoj Anyo, na Adaptační kurz chodíš už od konce dubna. Jak ses k nám vlastně dostala?

Nebylo to jednoduché. Dlouho jsme se schovávali ve sklepech, kde nebylo co dělat, hráli jsme kostky a čekali, až naše město přestanou bombardovat. Po třech týdnech jsme usoudili, že už není na co čekat, a snažili se opustit město.

Jenže ruští vojáci nás na západ nepustili, a tak jsme uprchli do Moskvy. Potom přes Lotyšsko a Litvu do Polska. Cesta byla strašná. V Litvě nás nechali celou noc čekat venku v dešti. V Polsku nám sice poskytli místnost, kde jsme měli přečkat do rána, ta byla ale tak přeplně-

ná, že jsme se do ní prostě nevešli. Měla jsem pocit, že vůbec nikoho nezajímáme. Ničemu jsem nerozuměla.

Jak jste se dostali do Čech?

V Plzni jsme měli nějaké vzdálené příbuzné.

Líbí se ti tu?

Ano, moc. Je zde tolik hodných lidí. Je tu bezpečno, nebojím se na ulicích, nekrade se tu. Ze všeho nejlepší jsou výlety. S Adaptačním kurzem jsme už byli na tolika místech! Příští týden se chystáme na Šumavu a znovu do Prahy, moc se těším. Máte tu krásnou přírodu.

Jaké jsou tvé plány do budoucna?

Jsem přijatá do šesté třídy místní školy. Budu se učit. A doufat, že Rusové brzy odtáhnou. Nejprve zničili a pak zabrali celé naše město. Doma zůstala babička. A můj pes. Je mi z toho smutno.

*Lenka Šimánová, YMCA Plzeň,
foto: Tatjana Pavlenko*

Tetování s YMCA Orlová!

V posledním červnovém týdnu jsme si pro děti připravili workshop v podobě tetování. Objednali jsme speciální fixy a pera na kůži a také tetovačky pro holky i pro kluky. Děti si mohly vytvořit originální tetování. Bylo to jen na nich. Neměly stanovené žádné hranice. Mohly si na svém těle vytvořit opravdu, co chtěly.

Tetování mělo velký úspěch a z toho máme radost. Touto cestou bychom chtěli poděkovat městu Orlová, Moravskoslezskému kraji a Ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy ČR za finanční podporu.

Závěrem Vám přejeme krásné prázdniny plné radostných zážitků a letní pohody.

Nikola Niesytová, YMCA Orlová

Bítýšská Broadway

Táborová základna ve Veverské Bítýšce se v termínu od 30. 7. – 7. 8. 2022 proměnila v divadelní Broadway.

Nejprve začaly velké přípravy v podobě vylepování plakátů s nejrůznější divadelní tematikou, odstranění nebezpečných překážek a natažení provázků, které se již brzy promění ve vodící linky pro malé nevidomé divadelníky. Malebné údolí tábořiště bylo zalité slunečními paprsky, z lesa se ozýval zpěv ptactva, od řeky občasně šplouchnutí od vyskakujících rybiček a ve středu hřiště majestátně ležel červený koberec a nad ním vlála sameťová rudě červená divadelní opona. Pozvolným krokem k nám za cvakání foťáků přišlo 29 divadelníků, kteří sem jezdívají pravidelně na tábor pro děti a mládež s těžkým postižením zraku.

Cílem je zažít zde prázdninové dobrodružství, najít nové kamarády, nenásilnou formou prostřednictvím her a zájmových aktivit se zdokonalovat v orientaci v prostoru, chůzi s bílou holí, sebeobsluze, stavění stanu, rozdělávání ohně, poznávání peněz a nakládá-

ní s nimi, práce s informacemi, nebát se a umět si říci a uvědomění si významu neverbální komunikace.

Celý divadelní program i prostředí tábořiště bylo uzpůsobené potřebám a specifikům zrakového postižení, tedy rekvizity byly hmatové povahy, popisky ve zvětšeném černočerném písmu, zvukové efekty a řada dalších kompenzačních pomůcek. Divadelníci měli před sebou velmi náročný týden, neboť se setkali s režisérem, kterému se stalo velké neštěstí. Před odevzdáním velkého díla mu vybuchl počítač a on o vše přišel. Hrozilo, že bude muset vrátit velké peníze, které měl mít na podporu Bítýšských Broadwayských divadel, které v průběhu Covidu přišli o velký objem výnosu a hrozilo, že se budou muset zavřít. To divadelníci nechtěli dopustit a tak přislíbili režisérovi, že mu pomohou dílo obnovit. V průběhu týdne museli zvládnout řadu disciplín.

Nejprve vyzkoušeli práci choreografa, který musí vymyslet řadu tanečních a divadelních kroků, poté šatnáře, což bylo velmi namáhavé, kdo si má pamatovat všechna ta čísla k jakému patří kabátu, hlídat aby se žádný neztra-

til a stále poslouchat od návštěvníků divadla, že nemají drobné. No uznejte sami, že je to práce k popukání a to ani nemluví o práci uklízeče, či údržbáře. Vcelku zajímavá a různorodá práce, byla pozice ručaře, neboli člověka, který musel v rámci divadelní hry nasimulovat různé zvuky tak, aby se jevily jako věrohodné. Příkladem může být dusot cválajících koní, který ručař napodobí bočním kladením duté kokosové skořápky na desku stolu. Barvami hrající profesí je kulísák v jehož pozici museli děti za užití různých materiálů vyrobít kulisy, které poté vhodně rozestavovali do prostoru dle aktuálního dějství na pódiu.

Divadelníci měli velké štěstí, neboť se o jejich pokusu zachránit velké dílo a tím podporu divadel doslechli vele-slavný tenorista z Národního divadla v Brně Petr Levíček, který se rozhodl se vším pomoci. Děti si díky němu vyzkoušely řadu krásných kostýmů, čímž se proměnili v řadu zajímavých rolí. Vyrázili také do brněnských divadel, kde prověřili mikrofony, nakoupili si v obchodech, dle svého zájmu a lodí hurá zpět na tábořiště. K seskupení dostatku materiálu ke zdárnému dokončení režisérova projektu ještě museli projít řadou nelehkých učením, zkoušek a disciplín. Jednou z nich bylo správné chování muže k ženě, společenský tanec, stolování v restauraci, stavění stanu a držení noční hlídky. Z uměleckých disciplín čekalo divadelníky ještě několik setkání se slavnou osobností. Jednou z nich byl Ondřej Ládek, neboli Xindl X. ÓÓÓ ano, je to tak, na dřevěných prknech Ymkařského tábořiště stanul tento umělec, který má velké srdce. Děti i vedoucí díky němu prožili krásné odpoledne, při kterém nenechali své hlasivky ani na vteřinu odpočinout a úsměvy všech byli stále od ucha k uchu. Bohužel každá krásná chvilka někdy končí, někdy je nahrazena dalšími prožitky a divadelníkům stále ubýval čas na dokončení úkolu. Museli se tedy přesunout do jiného hudebního stylu a tím byl folklor. S cimbálovou muzikou, protáhli své svaly na nohách, protože udržet krok s cimbálem teda není žádná sranda, vám povím. Vyzkoušeli si hru na basu, housle a samotný cimbál, což vyžaduje bystrou mysl a velmi hbité prstíky. Den byl opravdu velmi náročný a divadelníky čekala noc plná krásných snů složených ze všech prožitků z pobytu na Břlýšské Broadwayi a snaha načerpat co nejvíce sil na poslední část úkolu, který měli před sebou. „Brnky, brnky, jdou spát srnky, vstávají kluci a taky holčičky. Vezmi úsměv, učeš vlasy, dnes

budou potřeba tvé zvučné hlasy...” Zpěv se nesl táborovým údolím, okénka, dveře chatiček se začaly pozvolna otevírat a sluneční paprsky začaly zalévat tváře dětí, které už se nemohli dočkat dobré snídaně.

Divadelníci měli před sebou poslední velmi náročný den, ale naštěstí po dobré snídani jde vše líp. Klap, klap na dřevěném prkně se objevila černá lodička a najednou druhá, ano, je tu ona, slavná sólistka Národního divadla Praha Andrea Kalivodová. Veškerý šum utichl a všichni s napětím čekali, co bude dál. Zazněly tóny Carmen, Rusalky, Fantoma opery a jiných velkých děl, až došlo na pasáž, kdy bylo třeba, aby i mladí divadelníci ukázali, co v sobě nosí za talenty. Děti zpívaly, hráli na ukulele, flétny, harmoniku, tančily, zkrátka dali ze sebe vše dobré a krásné co měli a uměli. Závěrem paní Andrea souhlasně s úsměvem kývla, že děti jsou opravdu šikovné, talentované a v poslední zkoušce uspěly. Všude byl slyšet smích, vzduchem vonělo léto a kousky melounu, panovala pohodová atmosféra a ze všech spadlo napětí a obavy, že nestihnou sehnat potřebný materiál pro dokončení velkého režisérova díla. Ano, je to tak, dílo bude, vlastně skoro už je hotové a režisér jej bude moci odevzdat ve slíbeném termínu a ještě bude jistě obdivován a pochválen. veškeré dění režisér z daleka sleduje a nechává se unášet pocitem štěstí, radosti a vděčnosti, že právě jemu se zkrátila životní cesta s takto šikovnými divadelníky s velkým srdcem, kteří mu pomohli vše zachránit. Kromě velkých díky si pro divadelníky režisér připravil sošky Oskarů, jakožto uznání, jakými velkými umělci se za ten týden divadelníci stali a jak si váží jejich vynaloženého úsilí. Společným popěvkem se rozloučili, zabalili všechny kostýmy, lodičky, paruky, rozloučili se s táborovou základnou a odjeli každý do svých domovů, režisér na ústřednu odevzdat dílo.

A co plyne z našeho příběhu? Nebuďte slepí ke svému okolí, podejte pomocnou ruku, otevřete své srdce a jezďte na tábory s YMCA Brno.

*Andrea Roztočilová, YMCA Brno,
hlavní vedoucí tábora,
foto: archiv autorky textu*

PS: jak umělci říkají, hudba a příroda léčí.

Kurz YMCA Ambassador training nás všechny překvapil

Mé jméno je Maruška a už 16 let jsem hrdou členkou YMCA SKAUT. Loni v září se mi naskytla možnost zapojit se do programu založeném na mezinárodní spolupráci – YMCA Ambassador training. Dlouho jsem to zvažovala, protože se mělo jednat celkem o tříletý výcvik, a mě čekala maturita a příjmačky na vysokou, takže jsem si nebyla jistá, nakolik bych to zvládla. Nakonec mě přesvědčila vyhlídka na spoustu přátel z celého světa, načerpání mnoha zkušeností a 14denní pobyt v Německu. K přihlášení bylo potřeba vyplnit formulář a natočit krátké vstupní video, ve kterém představíme sebe a svou roli v naší ymce – všechno samozřejmě anglicky.

První setkání proběhlo o víkendu 3.–5. 12., na začátek dost silný kalibr – anglicky, online a noví lidé, byla jsem proto nervózní až to bolelo, ale ukázalo se, že jsem k tomu neměla vůbec žádný důvod. Všechno bylo založeno na bázi dobrovolnosti, takže kromě krátkého představení se na začátku jsem prakticky nemusela vůbec mluvit, pokud jsem nechtěla. Setkání tedy probíhalo tři dny, pokaždé asi 3,5 hodiny přes platformu Zoom. Během tohoto víkendu jsme si mimo jiné řekli co to vlastně znamená být Ymca ambassador, vysvětlili si rozdíl mezi osobností a identitou, sdíleli mezi sebou svou ymca historii a hlouběji prozkoumali významy slov „inspire“, „ignite“ a „initiate“.

Pracovali jsme v menších skupinách,

pokaždé náhodně rozdělení, díky čemuž jsme se i lépe poznali mezi sebou.

Druhý online meeting byl o dost později, až v dubnu, konkrétně v týdnu 19.–24. Tentokrát jsme si volali déle, 6 dní, a během těchto společných chvil jsme se zaměřili na historii YMCA jako celosvětové organizace a nakousli i naše osobní projekty, což měl být výstup celého programu. V tomto týdnu nám přednášelo mnoho osobností z celého světa, kteří v YMCA pracují na vysokých pozicích a vyprávěli nám o výzvách, kterým v každodenním životě čelí. Mimo to jsme také dostali první nástřel třetího setkání, teď už (konečně) osobního.

S novými přáteli jsme se face to face měli poprvé vidět v Německu, od 4. do 18. srpna.

6hodinovou cestu vlakem jsem si zpříjemnila knihou, filmem a dokonce i krátkým spánkem. V Mnichově na mě už čekala Layla, která mě nabrala autem a společně jsme pokračovaly necelé dvě hodiny do Hintersee, kde je Centrum aktivit německé YMCA (<https://www.cvjmgastfreunde.de/cvjmgastfreunde-haeuser/deutschland/bayern/cvjmg-aktivzentrum-hintersee/>), které je zároveň naším ubytováním pro příští týden.

Team-buildingová aktivita, která ve mě zůstane dlouho zakořeněna proběhla hned druhý den ráno; v týmech po třech jsme stavěli vory, které jsme následně vyzkoušeli v terénu. Předcházet tomu na první pohled lehký úkol – seřadit se podle data narození, ale v naprosté tichosti. Oříškem byly ovšem mezikulturní rozdíly; například ve USA určují první měsíc a až potom den, nebo v Hong Kongu jsou schopni na prstech obou rukou ukázat 17 (viz fotka níže). Nakonec jsme to zvládli téměř bez chybíčky a jali se stavět plavidla. To se samozřejmě neobešlo bez smíchu a po půl hodině usilovné práce se všechny skupiny úspěšně dostaly na vodu a některé se na vorech i udržely.

Během dalších dnů jsme prohlubovali naše vztahy u různých her, diskutovali o závažných světových problémech při procházce kolem nádherného jezera a vystavěli kosturu svých projektů. Později jsme byli rozděleni do skupin podle témat, kterým se naše projekty věnují, a v těchto skupinách si budeme pravidelně volat, diskutovat o našich pokrocích, předávat si nápady a vzájemně se podporovat. V rámci rekreace jsme potom v pondělí 8. vyrazili na výlet k blízkému visutému mostu v dechbe-

roucích horách, uspořádali diskotéku a poslední večer oslavili na pláži s táborákem, sušenkami a nealkoholickým šampaňským.

Od středy do pátku jsme byli hosté mládežnického hostelu v Mnichově, opět pod správou YMCA. Tyto dny byly zcela v naší režii, všichni jsme se setkávali jen na jídlo, a největším highlightem tohoto krátkého pobytu byl jednoznačně piknik na břehu řeky, při němž kolem nás plavali lidé a užívali si sluníčka, nebo pohled na surfaře na stejné řece. Z Mnichova jsme vyrazili do městečka Wagging am See, kde jsme se zúčastnili mezinárodního tábora Y-Camp. :)

Kdybych měla ještě na závěr v několika málo větách shrnout celý program, tak bych zcela určitě vyzdvihla to, že jazyk není problém – mluvili jsme mezi sebou anglicky, rukama/nohama a v případě nejvyšší nouze lámanou němčinu s překladacem. Pak taky to, že jídlo dělá přátele, proto není na škodu nosit po kapsách pytlík s gumovými medvídky, a že za použití chytrého telefonu, znalosti jazyka a odvahy si moderní skautka dokáže poradit kdekoli. Byla to fajn zkušenost. :)

Maruška, YMCA Skaut, foto: archiv autorky

Nová sociální služba v Praze

V pražské Ymce jsme se rozhodli vydat na neprobádané území a založit novou sociální službu, která se bude komplexně věnovat potřebám rodin s dětmi v nepříznivé sociální situaci. Jde o registrovanou Sociálně aktivizační službu pro rodiny s dětmi.

I díky dobré spolupráci s Městskou částí Praha 11, která zahrnuje největší české sídliště Jižní Město, jsme mohli již na podzim roku 2021 najmout na kratší úvazky dvě nové pracovnice, zaškolit je a propojit s místními aktéry v dané oblasti, především OSPOD, a od ledna 2022 rozjet přímou klientskou práci. Se současným polovičním úvazkem jsme schopni intenzivně podpořit asi 6 rodin ročně v krizových situacích, mezi něž se řadí např. ztráta zaměstnání či bydlení, úmrtí blízkého, rozvod rodičů, domácí násilí apod.

Na Jižním Městě pracuje pražská Ymka různými programy již od 90. let, v současnosti formou mateřského centra a nízkoprahového klubu pro děti. I díky těmto našim službám a kontaktu s místním obyvateli víme, že zvlášť pandemie a zdražování prohloubily problémy v rodinách a že touto novou službou odpovídáme na jejich potřeby. Prostřednictvím nové služby zvyšujeme kompetence rodiny v péči o dítě a podporujeme zdravé vztahy v rodinách.

Nová služba má skvělé výsledky a rádi bychom ji v následujících měsících a letech rozšířili co do velikosti úvazku i působnosti. Za její dosavadní finanční podporu děkujeme Městské části Praha 11, Magistrátu hl. m. Praha, Nadaci ČEZ a Nadaci J&T.

Petr Bruna, ředitel YMCA Praha

Cestou necestou po Egyptě

Od 18. do 28. července 2022 se konal tábor YMCA Orlová ve Spálově. Celkem se nás sešlo 26 dětí a 11 vedoucích + 2 pomocníci do kuchyně. Děti byly rozděleny do 4 týmů po 6 nebo 7 dětech. Týmy nesly názvy Motocykl, Křovinořez, Bobříci a Alfa dinosauri, jejichž úkolem nebylo si jen pojmenovat svou skupinku, ale i vymyslet pokřik a vytvořit originální vlajku.

Tématem tábora byl biblický příběh Josef a jeho bratři. Josef měl 11 bratrů. Jeho bratři ho moc neměli rádi, protože jejich otec Jákob měl Josefa nejraději. Jednoho dne procházeli obchodníci cestou do Egypta. Bratry napadlo, že Josefa prodají do otroctví, a tak se stalo. Aby otcí nemuseli sdělovat krutou a bolestivou pravdu, předložili před něj Josefův oděv namočený v krvi. Byl to důkaz toho, že Josef zemřel.

Nicméně Josef uměl vykládat sny, a proto si ho Faraón nechal zavolat, aby mu vysvětlil jeho sen. Faraonovi se zdálo, že stál na břehu řeky Nil, z řeky vyběhlo sedm tučných krav a potom přišlo sedm hubených krav a ty hubené krávy sežraly všechny krávy tučné. Josef osvětlil sen tak, že v zemi nastane sedm let,

ve kterých bude hojná úroda, a po nich přijde sedm let hladu. Josef faraonovi poradil, aby si udělal zásoby jídla, než bude hladomor. Na důkaz vděku ustanovil faraon Josefa svým správcem nad Egyptem, po faraonovi byl Josef druhým nejvyšším vládcem země.

Účastníci tábora začínali na pozicích otroka, ale postupem času byla možnost získávat šekely jako odměny, a to za splněné skupinové nebo individuální úkoly. Úkoly byly pestrobarevné, například udělat určitý počet dřepů, složit báseň. Měli za úkol něco rozpoznat hmatem i čichem, zapamatovat si a poté pojmenovat rostliny a houby. Mimo jiné se děti naučily rozeznávat také hvězdy.

Tímto způsobem se děti dostávaly k vyšším pozicím, jako byli služebníci nebo správci domů, až na nejvyšší úroveň správce Egypta. Účastníci tábora mohli také získat šekely pro tým v rámci táborových her, které probíhaly každý den.

Například byla hra, kdy se děti učily tržní systém, na začátku tábora dostaly zboží – 5 kartiček, kde byla vyobrazena rýže, vlna, obilí. Karty mohly různě na třech trzích měnit. Táborníci běhali mezi trhy a snažili se získat zboží

za co nejlepší cenu. Opomenout nesmím ani různé materiální hry, kdy hlavním cílem bylo postavit dům podle daných parametrů. Mohli si za šekely nakoupit kamení, větve nebo například provázky.

Náš příběh pokračuje tak, že všude ve světě byl hladomor, a proto Josefovi bratři putovali do Egypta, v našem podání se jednalo o poznávací hru. Byla naplánovaná trasa, šlo se podle fáborků k vytyčenému bodu, kde táborníci museli odpovědět na otázku a pokračovali po cestě, když odpověděli špatně, šli slepou uličkou a museli se vrátit na správnou cestu. Když bratři stáli před správcem egyptské země a prosili ho, aby jim prodal obilí, žádný z nich nepoznal dávno ztraceného bratra. Ale Josef je ihned poznal. Rozhodl se je vyzkoušet, zda jsou stále ještě tak zlí, jako byli před lety. Řekl bratrům, aby příště vzali s sebou nejmladšího bratra - Benjamína. Znovu stáli před Josefem, a když uviděl bratra, byl dojatý. Josef přikázal svým služebníkům, aby do bratrova pytle zastrčili jeho vlastní stříbrný pohár.

Bratři neušli daleko, když je dostihli Josefovi muži, kteří hledali zloděje, jenž ukradl Josefův pohár. Když byl prohledáván pytel nejmladšího bratra, našel se v něm pohár. Josef prohlásil, že ten, u něhož se našel pohár, bude Josefovým otrokem. Jeden z bratrů promluvil, že pokud se s nimi Benjamín nevrátí, jejich otec zemře. Optal se Josefa, zda může být otrokem on. Když to Josef slyšel, poznal, že jeho bratři litují toho, co mu před mnoha lety udělali. Řekl bratrům, že to je on, bratr, kterého prodali do otroctví. Příběh končí tím, že celá Josefova rodina se přestěhovala do Egypta a všichni žili dobrou a šťastnou život.

A tímto končí i náš tábor. Podnikli jsme dva výlety, na Spálovský mlýn a lagunou, koupali jsme se v řece, zpívali písně u táboráku a opékali buřty.

Všichni jsme si tábor moc užili a doufáme, že příští rok se opět sejdeme minimálně ve stejném počtu! Touto cestou bychom chtěli poděkovat Ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy ČR, městu Orlová a Moravskoslezskému kraji za finanční podporu, bez které bychom nemohli tábor uskutečnit.

Nikola Niesytová, YMCA Orlová, foto: archiv autorky

K Ř E S Ť A N S K Á R E V U E

DVOUMĚSÍČNÍK PRO ODPOVĚDNÝ DIALOG

téma, časové úvahy, eseje a studie, rozhovor, kultura, poezie, diskuse – polemika

Časopis Křesťanská revue spojil svou online podobu s portálem proboha.cz. Můžete na něm najít například tyto články:

Může křesťanství ospravedlnit spravedlivou válku?

Křesťanství, zvláště pak jeho nejvlastnější jádro, učení Ježíše Krista, přináší zcela nové a vlastně převratné pojetí spravedlnosti.

Lid bez meče a válka – Cesta Českých bratří od pacifismu k přijetí spravedlivé války

Jednotě bratrské se dlouho udržoval mýtus, který ji označoval jako „lid bez meče“.

Je étos potřebný?

Úsilí lidstva zahrnuje také a dokonce primární ty elementární etické normy, které sahají daleko před řecké myslitele a souvisejí už s tím, jak se člověk stával člověkem, což nepatří jen šeru...

Dosvědčovat bezpráví

Lidskými právy se zabývám v kontextu vzdělávání pro pomáhající profese (v mém případě to jsou sociální a speciální pedagogika, sociální a pastorační práce).

Lidská práva se uskutečňují každodenním uznáváním důstojnosti druhého

Kdyby se v uplynulých třech měsících v Česku nestal společenský zázrak a nedošlo k vydávání dočasných viz a přiznávání základních lidských práv ukrajinským...

Nová orientace a lidská práva

U Nové orientace se zdůrazňuje, že její hlavní učitel byl J. L. Hromádka, méně se už mluví o tom, že další učitel byl J. B. Souček. Můj otec Jan Šimsa s oblibou opakoval, že Souček Novou...

Rozhovor: Status uprchlíka měl původně sloužit k jeho ochraně, dnes tato nálepka člověka devaluje

„Přístup k přicházejícím Ukrajincům vyvolává otázku, nakolik adekvátně bylo přistupováno k těm, kteří přicházeli dříve,“ shodují se právničky Ilona Machandrová a Ludmila Špoková.

Ten Sing: nebát se zkoušet nové věci

Ten Sing – už jste to slovo asi někdy v Ymce slyšeli. Porozuměli jste ale, co vyjadřuje? Zvenčtí viděno může jít o partičku mladších lidí, kteří se chichotají, aniž by vám byli schopni vysvětlit čemu, objímajíc se skupinu pubertáků, zpěváky, kterým to ne vždycky ladí, případně ladí, ale stydlivost jim nedovolí dát si mikrofon pořádně k puse. Anebo naopak šoumeny, kteří třískají do nástrojů hlava nehlava. Všichni jsou tím ale kupodivu nadšení, za případné nedostatky se na sebe neušklíbají, ale mají radost z toho, co se jim společně povedlo.

Viděno zblízka – právě proto stojí zato být součástí Ten Singu. Získat prostor, kde si můžete svobodně zkoušet, co vám jde a nejde. Bez dohledu ambiciózních trenérů, příliš úzkostných rodičů či lektorů, kteří tlačí na výkon. Získat přátele, se kterými se navzájem naučíte, jak fungovat mezi vrstevníky, jak se bavit s lidmi jiných národů a z jiného prostředí. Kteří mohou mít na leccos jiný názor, ale můžete s nimi volně diskutovat – a dokonce vás k tomu každotýdenní zamyšlení na zkoušce popíchne. Bezpečné místo, kde můžete hledat své místo na světě, formulovat si vlastní postoje a hodnoty a proplout tak v pohodě náročným obdobím puberty.

Nebylo by fajn, mít ve vašem městě, ve vaší Ymce takový Ten Sing? Program, co zachytí děti, které odrostly z věku klasických kroužků, táborových účastní-

ků, ovšem ještě nejsou rodiči, abyste je nasměrovali do mateřského centra či na tábor rodin?

Ten Sing, to je skupina teenagerů, kteří tvoří velký sbor doprovázený kapelou. Zpívají podle chuti současné i starší písně. Pak se mohou rozdělit do menších skupin (workshopů), kde vymýšlí divadlo, hromadný tanec nebo spolu hrají v kapele. Součástí každotýdenní zkoušky je také zamyšlení – nad křesťanskými hodnotami a tématy, která ovlivňují každodenní život. A samozřejmě je tu i prostor pro hry a zábavu.

V současné době v České republice pracuje 5 tensingových skupin. Pokud byste chtěli založit takovou skupinu i u vás, s chutí do toho! YMCA DAP vám nabízí zaučení budoucích vedoucích, dodá vám tensingovou metodiku a s radostí vás podpoří. Stačí kontaktovat Sašu Alexandru Loudovou, tensingového sekretáře na emailu sekretar@tensing.cz.

Pokud byste si to chtěli nejdříve okouknout, nejlepší způsob je přijet na tensingový festival, který se koná o podzimních prázdninách koncem října ve Vrchlabí: <http://festival.tensing.cz/>

Ať žije Ten Sing! Je to radost!

Julie Bergerová

STRUČNĚ

► Akademická YMCA pořádá v Bělči nad Orlicí ve dnech 21. - 23. 10. další ze série diskusních Retreatů. Na aktuální téma „Český prezident – české prezidenství“ promluví historik Petr Hlaváček, ústavní právník Jan Kysela a politolog Karel B. Müller. Přijďte si poslechnout jejich přednášky a zapojit se do diskuze! Je možné zúčastnit se celého víkendu nebo přijet pouze na sobotní program.

► YMCA Brno a YMCA Plzeň pokračují ve skvěle rozjetých adaptačních skupinách pro ukrajinské děti. Na podzim mají naplánováno celkem 60 týdenních turnusů.

► YMCA DAP srdečně zve všechny mladé ymkaře do Vrchlabí, kde se o podzimních prázdninách (27. - 30. 10.) koná Československý tensingový festival. Můžete si tu vyzkoušet, jaké to je zpívat s kapelou, nebo si jen pár koncertů poslechnout, přidat se do některého z workshopů (beatbox, tanec, jóga, žonglování, malování henou, šerm ad.), poznat Vrchlabí, zapojit se do diskuzí nad hodnotami a tématy, která ovlivňují náš každodenní život nebo se prostě jenom bavít. Vítání jsou jednotlivci i skupiny mládeže. Není potřeba být členem Ten Singu ani YMCA, festival je otevřený každému, kdo má čas a chuť. Je ale potřeba se na něj na webu <http://festival.tensing.cz/> zaregistrovat.

► Během prázdnin otevřela YMCA Jindřichův Hradec nově zrekonstruované YMCA centrum. Budou se tu i nadále scházet maminky s malými dětmi v mateřském centru, pro školáky je několikrát týdně otevřen Klub či Fotbálek, pro starší generaci pak pravidelná Kavárnička s programem. Prostory budou ale teď větší, modernější, s novým sociálním zařízením a hlavním vstupem do budovy. YMCA centrum je přístavbou základní školy uprostřed sídliště, a patří k němu veliký kus zahrady k dispozici. Objekt je majetkem města, které rekonstrukci také financovalo.

► Ten Sing v Ymce Pelhřimov koncem léta uspořádal týdenní soustředění zakončené malým

festivalem na faře v Moravči. Dorazil i Ten Sing Kolín a vše se náramně vydařilo.

► YMCA Podivín s koncem září opět otevírá program ve Spolkovém domě, kde nabízí kurzy keramiky pro děti i dospělé, oblíbené kurzy vaření pro děti i další tvořivé dílny.

► Nízkoprahový klub Ymkárium YMCA Praha uspořádal Graffiti workshop, který proběhl na legálních plochách Jižního Města, ve vnitrobloku u ulice Ke Kateřinkám.

► Inspirace od YMCA Plzeň: Na příměstském táboře „V týmu hrdinů“ se děti postupně setkávaly s řadou příběhových hrdinů, postupně ale zjistily, že skutečný hrdina nemusí mít superschopnosti, ale má dobrý charakter, pomáhá druhým, a umí si poradit v každodenním životě. V rámci programu se zúčastnily workshopu o šikaně, naučily se základy první pomoci, mohly si vyzkoušet, jaké je to mít nějaký handicap nebo jak nesnadné je pro starší lidi pohybovat se (v zapůjčeném gerontoobleku). Zkrátka prošly náročným pětidenním výcvikem, na konci kterého pak získaly titul „Hrdina“ a vyrazily čelit výzvám všedních dní.

► Rodinné centrum YMCA Praha nabízí kurzy keramiky v angličtině – tvůrčí prostor pro mezinárodní skupinu, kde se mezi aktivním odpočinkem a tvorbou jen tak mimochodem zdokonalíte v anglickém jazyce.

► YMCA Setkání pořádá v říjnu Expedici Krakonoš, dva dobrodružné a objevitelské víkendy pro tatínky s dětmi (6-13 let) v Domě Setkání v Albeřicích. V listopadu pak tamtéž setkání pro ženy na téma Jak vychovávat děti ve víře a jak je naučit se vyrovnat se svou jinakostí. Podrobnosti na webu www.setkani.org

► 88 km za jeden den – to je cíl Lužické sedmičky, tradičního zájmového pochodu připravovaného YMCA Sever. Jeho trasa vede přes 7+1 nejvyšších vrcholů Lužických hor. Možné je ovšem zúčastnit se i pouze denní nebo noční části. Letos se na pochod přihlásilo 110 „šlaperů“ (z toho 86 na celou trasu)! Výsledek akce a případné úbytky na trase nebyly do uzávěrky čísla známy. J. Bergerová

S Bavorskou Ymkou v Parku Tucherland

16.července vyrazilo několik rodin z YMCA Plzeň na pozvání bavorské YMCA na jejich akci, kterou pro své členy a jejich rodiny organizovali v zábavním parku Tucherland. Pro všechny na místě měli připravený zajímavý a bohatý program včetně kouzelnického představení, které představilo dětem nejen řadu super triků, ale i příběh o marnotratném synovi. Na místě se sešlo více než 350 ymkařů, náš Čechů bylo 17. V rámci programu si všichni den užili se spoustou tradičních i netradičních sportovních aktivit. Akce se nesla v přátelské a pohodové atmosféře a všem se moc líbila.

Gabriela Soukupová, YMCA Plzeň

Malování na trička

Třetí týden července jsme si pro děti a mládež připravili workshop v podobě malování na trička.

Nakoupili jsme bílá trička různých velikostí, speciální fixy na textil a mohlo se začít tvořit.

U našich velmi talentovaných umělců tato akce sklídila velký úspěch. Byli nekonečně kreativní a nápádití. Malovali od abstrakcí, smajlíků až po iniciály oblíbených interpretů a influencerů.

Touto cestou bychom rádi poděkovali městu Orlová, Ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy ČR a Moravskoslezskému kraji, bez jejichž finanční podpory by se zmíněný workshop nemohl konat.

Děkujeme!

Nikola Niesytová, YMCA Orlová

NADĚJNÝ ROK

Hned na začátku letošní sezóny nás potěšil nevídaný zájem o korfbal, jakožto sport pro školáky. Zástupci našeho týmu se letos opět vydali na každoroční akci "Louka plná dětí", kam se rok co rok sjíždí všechny týmy ze Znojma a okolí, aby zaujali a oslovili co nejvíce dětí.

Nás letos, stejně jako každý rok, dětské výrazy a nadšení opět přesvědčili o tom, že Korfbal patří nejen do škol, ale i do volnočasových aktivit každého dítěte.

Den na to jsme uspořádali turnaj na ZŠ Mládeže ve Znojmě. Setkali jsme se s až nečekaným zájmem. Celkem se nám na turnaj přihlásilo 42 týmů, což znamená 168 dětí, které si přišli zahrát, zasoutěžit a samozřejmě vyhrát!

Aladár Dančo, YMCA Znojmo, foto: archiv autora textu

Před Světovým shromážděním YMCA, které se koná jednou za 4 roky, se v dánském městě Aarhus konala celosvětová YMCA Mission konference. Poprvé na ni vyjela i skupina z ČR. Naše delegace byla jednou z těch početnějších, devítičlenná. Na konferenci jsme pak měli příležitost potkat ymkaře ze všech různých států světa – USA, Jižní Ameriky, Zambie, Jihoafrické republiky, Hong Kongu, Japonska, Německa, Anglie, Mongolska, Indie, Ukrajiny a dalších zemí.

Hlavním cílem konference bylo posílit křesťanskou misi v YMCA, i v návaznosti na novodobý trend, kdy je křesťanský základ v některých zemích světa v YMCA upozadován. Účastníci se přišli se opět nanovo inspirovat misí YMCA, inspirovat se navzájem našimi příběhy a prací, kterou děláme, zažít společenství a společně se modlit za YMCA po celém světě.

Bylo to ohromně nabíjející a inspirativní, shodli se všichni čeští účastníci. I když cesta tam trvala autem déle než 12 hodin (měla přes 1000 km), nelitovali jsme. Dozvěděli jsme se emotivní příběh, jak jedna ymkařka ze Zambie založila v Zambii sirotčinec, i když neměla žádné prostředky, jak další indický ymkař do své rodiny přijal 7

sirotků ze slumu a všechny vychoval a těší se teď z adoptivních vnoučátek, nebo třeba i příběh hongkongského generálního sekretáře, který zázrakem po modlitbách dostal dostatek prostředků na to, aby se mohl postarat o 500 rodin v karanténách během Covidu, které neměly jídlo, a dokázal jim zajistit každý den teplý oběd. Mongolský sekretář se nám svěřil, že po smrti své malé dcery se s manželkou pustili do služby rodinám, které také přišly o dítě. Nadšení pro pomoc druhým bylo nakažlivé.

Hlavním tématem konference bylo „Let your light shine“ (Ať vaše světlo svítí), během přednášek jsme si připomněli, že bez světla jsme ztraceni, a že to právě světlo dává do života Bůh. A že právě skrze Ymku může toto světlo svítit do života lidí kolem nás. Kromě přednášek nás pak na konferenci čekaly i praktické workshopy, modlitební večery, diskuze a zamyšlení v malých skupinkách a krásný výlet na ostrov Tuna, na kterém leží jediný maják v Evropě, která je zároveň i věží kostela. Bylo to krásné, všichni jsme si to moc užili. Všichni jsme odcházeli povzbuzeni a posílněni.

Sára Dzvorníková, foto: archiv autorky textu

YMCA Znojmo – sezóna 2022

a oslavy 30. výročí

V letošní sezóně 2021/2022 se naše YMCA Znojmo účastnila hned několika korbaloových soutěží. Ligy minižáků, kterou jsme hráli jen regionálně, čili jen ve Znojmě, ligy mladších žáků, dorostenecké korbaloové extraligy a seniorské extraligy.

Nejlépe jsme dopadli v extralize dorostu, kde jsme po základní části byli na prvním místě. Následovalo finále, které proběhlo na palubovce znojemské sportovní haly 7. 5. 2022.

Bylo napínavé a divácky velmi zajímavé od začátku do konce. Finálový den odstartoval zápas o 3. místo a to mezi SK RG Prostějov a KK TJ Sokol Koblův. S výsledkem utkání 16:10 byl samozřejmě spokojený hlavně tým Prostějova, ale z diváckého hlediska musím říct, že je Koblův potrápil víc, než asi Prostějov čekal.

Následovalo utkání, na které jsme všichni čekali. Utkání o 1. místo v ČDKE! S velkou nadějí a očekáváním na palubovku nastupoval jak tým KK Brno, tak naši domácí Modří Sloni YMCA Znojmo. Hned od první minuty začala přestřelka. Znojmo během finálového utkání nastřílelo krásných 18 košů. Obranu už bohužel,

tak dobrou nemělo. Brno je tak přestřílelo a zápas skončil 20:18 ke spokojenosti Brněnských. Naše slůžata si tak z finále odnesli stříbrné medaile a trošku skleslé hlavy. Já však věřím, že je jen otázkou času, kdy si pro to zlato dojdou!

V extralize seniorů jsme skončili na krásném 3. místě.

Dále nás čekalo 21. 5. 2022 vyvrcholení korbaloové sezóny, kdy jsme měli v sále hostince U Samků v obci Sedlešovice slavnostní setkání znojemských Ymkařů ke 30 letům korbaloového oddílu Modří sloni YMCA Znojmo od jeho založení v roce 1992. Zde rovněž bylo odsouhlaseno nové logo oddílu, které se graficky blíže přiblížilo současné generaci. Na tomto slavnostním setkání byli oceněni, Lenka Toufarová, za její celoživotní práci v YMCA Znojmo, Mgr. Aladár Dančo, rovněž za obětavou práci pro YMCA Znojmo. Dále byla oceněna Veronika Vévodová za její pravidelnou pomoc na táborech YMCA Znojmo a pomoc při práci s dětmi. Dále byla oceněna Mgr. Jana Pavlíčková za její práci v YMCA Znojmo.

Aladár Dančo, YMCA Znojmo, foto: archiv autora textu

Evropský den jazyků

YMCA Orlová na ZŠ Karla Dvořáčka

Pracovníci YMCA Orlová ve spolupráci s dobrovolníky působícími v neziskové organizaci Petrklíč Help připravili ve středu 15. června pro žáky druhého stupně ZŠ Karla Dvořáčka velmi pestrý a poutavý Evropský den jazyků. Úkolem Italky Micaely a Gruzince Irakliho bylo prezentovat své země žákům, což oba anglicky bravurně zvládli. Akce by ovšem nebyla tak dokonalá, kdyby rovněž žáci pod vedením svých pedagogů nepřipravili také poutavé a na pochutiny bohaté v anglickém jazyce vedené prezentace o naší vlasti. To bylo nadšeně hodnoceno oběma dobrovolníky i námi, jakožto jejich organizátory.

Z rozhovoru po akci s oběma dobrovolníky vyplynulo, že se cítili jako královská návštěva, když po vstupu do školy byli uvedeni ředitelem školy do hudebny, kde byl nastoupen pěvecký sbor a oba dobrovolníky uvítal pásmem krásných písní.

Micaela dětem vyprávěla o Itálii, prezentovala fotografie a ukázky z domova.

Irakli děti nejen seznámil se svou rodnou Gruzii, ale také děti naučil napsat jejich jména gruzínským písmem, které se od toho našeho značně odlišuje.

Děkujeme vedení školy i samotným pedagožkám za pozvání, příjemné prostředí i výbornou atmosféru, která po celou dobu akce ve třídách panovala.

Je mi ctí také poděkovat kuchařkám z tamní školní jídelny za vynikající oběd, který nám všem velice chutnal.

Děkujeme za finanční podporu MŠMT ČR a informačnímu portálu EURODESK, bez nichž bychom akci nemohli realizovat.

Robert Kovarik, YMCA Orlová

Živá knihovna offline

YMCA Orlová proběhla skvěle!

Pracovníci YMCA Orlová, tři živé knihy a žáci sedmých ročníků ZŠ Mláďí, to byla Živá knihovna offline v pondělí 20. června v pronajatých prostorách Domu kultury města Orlové. Principem živých knihoven je, že místo knih si čtenáři na chvíli půjčují živé osoby, kterých se ptají na to, co je zajímavá, a které jim na dotazy odpovídají.

Tři živé knihy tvořil tým zkušených lektorů Lubomíra Otiska, legendy nejen orlovského sportu, malíře a zapáleného milovníka kaktusů, dále Ing. Marcely Šafránkové, která děti seznámila s možností recyklace riflovin, ale také pohovořila o možnostech zaměstnání pro handicapované osoby nejen v tomto těžce zkušném regionu a také Bc. Nikoly Niesytové, která obohatila znalosti dětí o nový pojem, tedy o to, jak se žije s Mukopolysacharidózou, co tato těžká nemoc člověku umožňuje a co už ne, o soužití s blízkými, ale také o práci s mladými lidmi, kterou i přes těžký handicap Nikola bravurně zvládá.

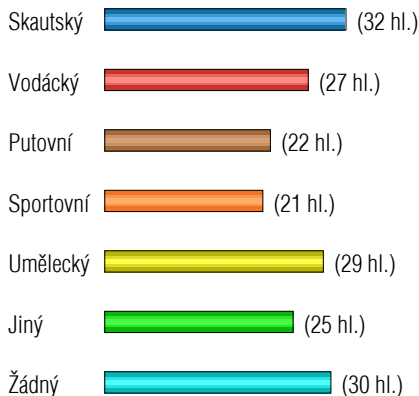
Závěrem každé devadesátiminutovky bylo společné zhodnocení s lektory i žáky, kde jsme probrali, co si žáci odnáší, co se jim líbilo a proč.

Děkujeme touto cestou vedení školy i doprovázejícím pedagogům za to, že nám umožnili seznámit žáky s novými obzory a zkušenostmi lidí, kteří žijí v jejich okolí a které denně potkávají, aniž by věděli, jak zajímavé životy tyto osoby žijí. Děkujeme také městu Orlová, informačnímu portálu EURODESK a Ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy ČR za nezbytnou finanční podporu.

Robert Kovarik, YMCA Orlová

ANKETA 3/2022

**Na jaký typ tábora letos pojedete - ať už jako účastník, vedoucí či kuchař,...
Nebo na jaký pojede vaše dítě?**

Celkem hlasovalo: 186

Zdroj: www.protein.ymca.cz

Komentář

Skutečnost, že 84 % všech účastníků naší miniankety bylo letos na nějakém táboře je krásné! Pouze 16 % hlasujících si muselo tuto událost odepřít.

Rozdíly mezi jednotlivými typy táborů nejsou možná překvapivě příliš výrazné, přesto se tábory skautského typu stále těší velké oblibě. Poněkud překvapivě, alespoň pro mě, dopadl výsledek pro umělecké tábory a také vodácké, jeden by neřekl, že se jich pořádá tolik.

Také putovní možná překvapují tím, že jsou před sportovními. Zkrátka možná se věci mění, stejně jako celá společnost.

To zásadní ale platí pro všechny – tábor přináší nezapomenutelné zážitky!

J. V. Hynek

PROPAGACE

Pokud byste měli nápad na nějaký propagační předmět, který by se vám líbil či hodil, který byste rádi nosili či používali, tak neváhejte a navrhněte. Nový nebo i tradiční. Pokud získá širší podporu, zkusíme ho zajistit. Své náměty zasílejte na email sekretariat@ymca.cz.

A co najdete v příštím čísle?

1. To, čím do něj přispějete :-)
2. To, co pro vás připraví ostatní...

Tématem příštího Proteinu bude:

Vlajky a klíče YMCA

Programy a aktivity YMCA jsou velmi pestré, navíc vznikají stále nové, každý může v YMCA rozvinout svůj nápad, využít své schopnosti a obdarování. Přesto existují aktivity, které jsou buď pro YMCA typické, nebo se jim věnuje více Ymek. Které to jsou? Napište třeba o té své...

Nezapomeňte ale také na zprávy a (kvalitní) fotografie ze svých dalších akcí. Uzávěrka je 20. 11. 2022.

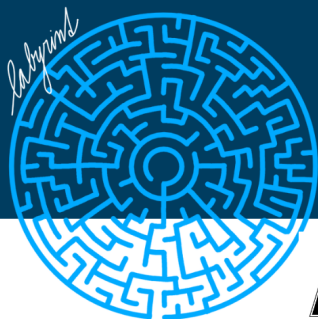
TENSINGOVÝ FESTIVAL

27. - 30.10. 2022 Vrchlabí

Nevíte co o podzimních prázdninách?

Navštivte Tensingový festival, plný hudby, her, workshopů, kamarádů a nezapomenutelných zážitků!

Naskenuj pro více informací !!!

@tensingcz
www.festival.tensing.cz

Ten Sing
Hudba / Tanec / Divadlo

